

REPUBLIKA SLOVENIJA

MINISTRSTVO ZA PRAVOSODJE

DIREKTORAT ZA ZAKONODAJO S PODROČJA PRAVOSODJA

Številka: 091-17/2010

Datum: 30.6.2010

(Pri odgovoru se sklicujte na našo številko dokumenta.)

URAD VLADE ZA KOMUNICIRANJE

Gregorčičeva 25

1000 LJUBLJANA

e-pošta:gp.ukom@gov.si

ZADEVA: Predlog predlagam.vladi.si - Odgovor**ZVEZA: Vaš dopis št. 092-127/2010/1 z dne 28.6.2010**

Spoštovani,

s strani vašega urada nam je bil 29.6.2010 posredovan predlog s spletnega orodja predlagam.vladi.si št. 788, ki se nanaša na "ilegalno" pridobljeno premoženje, ki naj ga država zapleni. Predlog 788 poziva vlado k razmisleku o ureditvi zakonodaje, ki bi omogočala zaplembu premoženja osebam, ki jim je bilo dokazano ukvarjanje z ilegalnimi pridobitnimi posli. Glede na te navedbe je očitno, da se predlog nanaša na zaseg in odvzem protipravno pridobljenega premoženja osebam, ki so bili v kazenskem postopku pravnomočno obsojeni.

Po proučitvi predloga vam sporočamo, da je glede na veljavno ureditev nepotreben za nadaljnjo obravnavo, saj je to področje, kot bo obrazloženo v nadaljevanju, že urejeno.

Veljavna zakonodaja v Republiki Sloveniji omogoča zaseg in odvzem premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem. Načeloma so represivni posegi v človekove pravice in svoboščine vezani na pravnomočno obsodilno sodbo, vendar pa so mogoče tudi izjeme.

Zaseg predmetov je posebno preiskovalno dejanje, ki se lahko opravi samostojno ali v okviru hišne ali osebne preiskave, po odredbi preiskovalnega sodnika. Policija pa sme še pred začetkom preiskave zaseči predmete, če bi bilo nevarno odlašati. Zasežejo se predmeti, ki se po kazenskem zakonu morajo vzeti (so bili uporabljeni ali namenjeni za kaznivo dejanje ali so nastali s kaznivim dejanjem) ali ki utegnejo biti dokaz v kazenskem postopku. Obvezno se morajo odvzeti tudi predmeti kaznivega dejanja, ki so s kaznivim dejanjem protipravno pridobljena korist, enako velja za denar in premoženje nezakonitega izvora. Po zasegu se predmeti izročijo v hrambo sodišču ali se drugače zavaruje njihova hramba, dokončno pa se odvzamejo z obsodilno

ISO 9001
Q-1225

www.mp.gov.si, e: gp.mp@gov.si
Župančičeva 3, 1000 Ljubljana
t: 01 369 52 68, f: 01 369 53 06

sodbo. Zaseg pomeni le začasen odvzem predmetov, zato se mora med postopkom ali po končanem postopku odločiti, ali se bodo predmeti dokončno odvzeli ali vrnili lastniku.

Odvzem premoženske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem je urejen v sedmem poglavju Kazenskega zakonika-1 (KZ-1) in sicer 74. člen KZ-1 določa, da nihče ne more obdržati premoženske koristi, ki je bila pridobljena s kaznivim dejanjem ali zaradi njega. Taka korist se odvzame s sodno odločbo, s katero je bilo ob pogojih, določenih v KZ-1, ugotovljeno kaznivo dejanje. To pomeni, da je pogoj za odvzem obsodilna sodba, vedno pa premožensko korist, pridobljeno s kaznivim dejanjem, ugotavlja sodišče po uradni dolžnosti.

Če storilec kaznivega dejanja premožensko korist prenese na drugo fizično ali pravno osebo, se pridobljena premoženska korist odvzame prejemniku koristi, ki se je s kaznivim dejanjem protipravno obogatil.

Naša zakonodaja kot rečeno pozna tudi izjeme, ko je mogoče v posebnem postopku, ki je urejen v 498. a členu Zakona o kazenskem postopku, na obrazložen predlog državnega tožilca odvzeti "umazan" denar ali premoženje tudi v primeru, ko se kazenski postopek ne konča s sodbo, s katero se obdolženec spozna za krivega, denar ozziroma drugo premoženje pa izvira iz naslednjih kaznivih dejanj: pranja denarja po 245. členu KZ-1, kršitve proste odločitve volilcev po 151. členu KZ-1, sprejemanja podkupnine pri volitvah po 157. členu KZ-1, nedovoljenega sprejemanja in dajanja daril po 241. in 242. členu KZ-1, jemanja podkupnine po 261. členu KZ-1 ter sprejemanja koristi za nezakonito posredovanje po 263. členu KZ-1 in dajanja daril za nezakonito posredovanje po 264. členu KZ-1.

Zasežene predmete hrani sodišče, če jih ni mogoče izročiti v hrambo se na ustrezan način zavaruje njihova hramba (npr. s prepovedjo razpolaganja), sodišče pa lahko tudi odredi, da se zaseženi predmeti predajo v hrambo in upravljanje izvršiteljem, ki so imenovani po zakonu o izvršbi in zavarovanju. Uredba o postopku z zaseženimi predmeti, premoženjem in varščinami določa postopek in pogoje hrambe, prodaje in uničenja predmetov ter upravljanje z gotovinskimi in negotovinskimi sredstvi, predmete, ki niso v prostem prometu, se ne morejo prodati, ali bi bila prodaja povezana z nesorazmernimi stroški pa lahko pristojna komisija po citirani uredbi v skladu s predpisi o javnih financah podari državnim organom in organizacijam, zavodom, ustanovam ali človekoljubnim organizacijam.

Prav tako pa je mogoč poseg v premoženje še preden se izreče sodba in sicer kadar v kazenskem postopku prihaja v poštev odvzem premoženske koristi, obstaja pa nevarnost, da bi obdolženec, sam ali preko drugih oseb, to korist uporabil za nadaljnjo kriminalno dejavnost ali da bi jo skril, odtujil, uničil ali kako drugače z njo razpolagal, tako, da bi onemogočil ali precej otežil njen odvzem po končanem kazenskem postopku, odredi sodišče na predlog državnega tožilca začasno zavarovanje zahtevka za odvzem premoženske koristi, takšno zavarovanje pa je mogoče tudi v predkazenskem postopku. Začasno zavarovanje zahtevka za odvzem premoženske koristi se odredi s sklepom, v katerem mora sodišče navesti premoženje, ki je predmet zavarovanja, način zavarovanja (začasne odredbe po Zakonu o izvršbi in zavarovanju npr. prepoved odtujitve in obremenitve premoženja) in rok trajanja zavarovanja.

Dokler govorimo o premoženski koristi pridobljeni s kaznivim dejanjem, ne moremo mimo ugotavljanja obstoja kaznivega dejanja ozziroma vsaj določene stopnje suma, da je bilo kaznivo dejanje storjeno, odvisno od dokaznega standarda, ki se zahteva za posamezno fazo postopka in odreditev določenega "omejevalnega" ukrepa. V kazenskem postopku pri nas še vedno velja načelo domneve nedolžnosti, zato se premoženska korist na podlagi obrnjenega dokaznega bremena v kazenskem postopku ne more in ne sme ugotavljati in tovrstne spremembe materialne in procesne zakonodaje zaenkrat niso predvidene, saj ima veljavna zakonodaja dovolj sredstev in

možnosti, da se ob doslednem izvajanju pooblastil vseh pristojnih državnih organov in institucij odredijo oziroma izrečajo ustrezni ukrepi v zvezi s premožensko koristjo.

Glede na vse navedeno menimo, da je predlog neutemeljen in nepotreben.

Andreja LANG
generalna direktorica